

W dniu 4 sierpnia 2016 roku w wieku 57 lat po długiej walce z chorobą zmarł

Prof. dr hab. Paweł Domański

Profesor Paweł Domański pracował w Instytucie Matematycznym Polskiej Akademii Nauk w latach 1993-2014, zatrudniony na części etatu, w Zakładzie Analizy Funkcjonalnej. Pamiętam jak pomagałem Prof. Pełczyńskiemu pisać roczne sprawozdanie Zakładu i jak Prof. Pełczyński wysoko cenił prace Pawła Domańskiego.

Profesor Domański wywodził się z polskiej szkoły analizy funkcjonalnej. Był matematycznym wnukiem prof. Władysława Orlicza, doktorat obronił w 1987 roku, promotorem był prof. Lech Drewnowski, tytuł rozprawy: *Twisted sums of linear topological spaces*. Habilitację prof. Domański uzyskał w 1991 roku, a tytuł naukowy profesora w 1999.

Od 1983 roku Paweł Domański był pracownikiem Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, od 2003 roku na stanowisku profesora zwyczajnego. Był wychowawcą wielu pokoleń młodzieży, promotorem 7 doktoratów.

Był autorem ok. 80 prac naukowych, opublikowanych w bardzo dobrych pismach, ostatnia *Interpolation of holomorphic functions and surjectivity of Taylor coefficients multipliers*, (współautor M. Langenbruch), *Advances in Mathematics* 293 (2016), 782-855, wskazuje na Jego aktywność do końca. Od 2013 realizował grant MAESTRO Narodowego Centrum Nauki, pt. *Real Analytic Functions and Differential Operators*.

W latach 1999-2013 Prof. Paweł Domański był kierownikiem Oddziału Poznańskiego IM PAN. W latach 2011-2014 był wybranym członkiem Rady Naukowej IMPAN.

Profesor Domański od wielu lat był członkiem komitetu redakcyjnego wydawanego przez IM PAN międzynarodowego pisma *Studia Mathematica* (założonego w 1929 przez S. Banacha i H. Steinhausa). Od roku 2015 pełnił funkcję jednego z trzech Redaktorów Głównych (Executive Editors).

Wielokrotnie spotykałem Pawła Domańskiego w Warszawie w IM PAN i rozmawiałem z nim, m.in. przy okazji Jego udziału w posiedzeniach Rady Naukowej, Komitetu Matematyki, KDDM (Konferencji Dziekanów Matematyki ...) w 2013, kiedy pełnił na Wydziale Matematyki i Informatyki UAM funkcję prodziekana.

Na koniec przytoczę fragment listu, który przysłał do mnie Prof. Tadeusz Januszkiewicz, z-ca dyr. IM PAN ds. naukowych:

Dla mnie Paweł był matematykiem, ktorego bardzo szanowałem za jego osiągnięcia, ale może bardziej był kolegą, który był otwarty, spolegliwy, i którego rozsądkowi i poczuciu tego co dobre a co nie, zarówno w płaszczyźnie intelektualnej jak duchowej ufałem głęboko.

Dla IM PAN był dobry, bo miał wizję polskiego środowiska jako całości, nie myślał w kategoriach wąskich partykularyzmów i najważniejsza była dla niego matematyka jako całość.

Feliks Przytycki

